

Dosarul nr. 2ra-2007/21
2-19073756-01-2ra-22122021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. R. Berdilo)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, L. Prutreau, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

26 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Gavril Galeru, reprezentat de avocatul Iulian Cașu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Serafimei Covalciuc, reprezentată de avocatul Dorin Melinteanu împotriva lui Gavril Galeru cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 8 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Serafima Covalciuc, reprezentată de avocatul Dorin Melinteanu, casată integral hotărârea din 30 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 28 ianuarie 2019, Serafima Covalciuc, reprezentată de avocatul Dorin Melinteanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gavril Galeru, Ecaterinei Galeru și Grigore Galeru cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la mijlocul lunii septembrie anul 2017, a fost inundat bunul imobil, ce-i aparține cu drept de proprietate, situat în mun. XXXXX str. XXXXX, în urma scurgerilor de ape reziduale din canalizarea bunului imobil vecin situat în mun. XXXXX str. XXXXX, ce aparține cu drept de proprietate pârâților, fapt ce se confirmă prin actul de constatare a inundării din 21 septembrie 2017, întocmit de specialiștii principali ai Preturii sectorului Rîșcani, care au constatat că pe perețele portant din preajma gardului vecinului și pe pereții despărțitori sunt urme vizibile de inundație, iar o parte de tencuială din partea de jos a pereților portanți și despărțitori a căzut.

A menționat că potrivit concluziei specialistului Centrului de Expertize Independente „Cexin” nr. 003 din 3 ianuarie 2018, ca rezultat al cercetării casei de

locuit nefinisate din str. XXXXX mun. XXXXX, unde au avut loc scurgeri de ape reziduale din canalizarea imobilului vecin nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, au fost depistate deteriorări în încăperile nr. 12, 13, 14 și 15 conform planului de nivel prezentat (deteriorarea tencuieli pe pereți și șapei de ciment de pe pardosea), totodată starea tehnică a încăperilor deteriorate fiind nesatisfăcătoare și necesită reparația lor.

A precizat că prejudiciul material cauzat proprietarului imobilului din str. XXXXX mun. XXXXX, conform datelor solicitantului și cercetării la fața locului, constituie suma de 11 892,49 de lei.

Totodată, reclamanta a evidențiat că în perioada 15 septembrie - 2 octombrie 2017, a efectuat lucrări de reparație și construcție necesare a încăperilor deteriorate în urma inundării din canalizarea imobilului vecin nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, astfel suportând cheltuieli în sumă de 4 132,30 de lei.

La fel, a relatat că în luna octombrie 2018, imobilul ce-i aparține a fost inundat repetat din cauza scurgerilor de ape reziduale din canalizarea imobilului vecin.

Astfel, faptul inundației repetate a imobilului din luna octombrie 2018, a fost confirmat, prin concluzia specialistului nr. 366 din 3 decembrie 2018 întocmit de Centrul de Expertize Independente „Cexin”, potrivit căruia prin cercetare la fața locului, examinarea vizuală, fotografiere, a fost constatat că imobilul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX este deteriorat din cauza inundației din imobilul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, fiind specificat că în încăperile nr. 12, 13, 14 și 15 conform planului de nivel prezentat se atestă deteriorarea tencuielii pe pereți și șapei de ciment de pe pardosea.

În rezultatul cercetării părții posterioară a fațadei a fost depistat că gardul în locul indicat este deformat și umed, iar după gard este amenajată o groapă de haznă care este sursa scurgerilor de ape reziduale, starea tehnică a încăperilor deteriorate este nesatisfăcătoare fiind necesară reparație cu cheltuieli în sumă de 10 453,34 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 349, 366, 1398, 1413, 1422, 1423, 1429 Cod civil, art. 90, 94, 96, 166-168 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar din contul pârâților Gavril Galeru, Ecaterina Galeru și Grigore Galeru în beneficiul ei a prejudiciului material suportat în urma inundării imobilului în sumă de 22 345,83 de lei, a sumei de 2 000 de lei cu titlu de cheltuieli la efectuarea raporturilor de constatare de către Centrul de Expertize Independente „Cexin” din 3 ianuarie 2018 și 3 decembrie 2018, a taxei de stat în sumă de 660 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 de lei.

Pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, Serafima Covalciuc, reprezentată de avocatul Dorin Melinteanu a depus cerere de chemare în judecată concretizată împotriva lui Gavril Galeru, prin care a solicitat admiterea acesteia, încasarea de la Gavril Galeru în beneficiul ei a prejudiciului material suportat în urma inundării imobilului în sumă de 22 345,83 de lei, a sumei de 2 000 de lei cu titlu de cheltuieli la efectuarea raporturilor de constatare de către Centrul de Expertize Independente „Cexin” din 3 ianuarie 2018 și 3 decembrie 2018, a taxei de

stat în sumă de 660 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 de lei.

Prin hotărârea din 30 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea integral.

În susținerea soluției emise, prima instanță a reținut că din conținutul actelor de constatare din 21 septembrie 2017 și 21 ianuarie 2019 a inundării casei din str. XXXXX mun. XXXXX, nu rezultă sursa de inundare, iar prin concluzia specialistului nr. 003 din 3 ianuarie 2018 și nr. 366 din 3 decembrie 2018, a fost stabilită mărimea prejudiciului material cauzat drept urmare a inundațiilor și nu sursa de inundare a imobilului din str. XXXXX mun. XXXXX, or o întrebare în acest sens nici nu a fost formulată de către reclamanta Serafima Covalciuc, cercetarea fiind efectuată în lipsa pârâtului.

Astfel, prima instanță a conchis că la materialele cauzei sunt lipsă probele pertinente, concludente și utile, în sensul art. 118 alin. (1) CPC ce atestă că sursa scurgerilor repetate de ape reziduale reprezintă canalizarea imobilului vecin din str. XXXXX mun. XXXXX, ce aparține cu drept de proprietate pârâtului Gavril Galeru.

Totodată, prima instanță a menționat că sarcina probațiunii revine celui care solicită despăgubirea, or cel ce pretinde repararea prejudiciului urmează să dovedească existența acestui drept, iar simpla constatare a producerii inundației, fără a fi probată sursa acesteia, nu poate servi drept temei pentru răspundere din partea pârâtului.

Prin decizia din 8 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Serafima Covalciuc, reprezentată de avocatul Dorin Melinteanu, casată integral hotărârea din 30 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial.

Au fost încasate de la Gavril Galeru în beneficiul Serafimei Covalciuc suma de 22 345,83 de lei cu titlu de prejudiciu material cauzat în urma inundației, suma de 3 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suma de 2 000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei și suma de 515 de lei cu titlu de taxă de stat suportată în apel.

În rest, a fost respinsă acțiunea.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a stabilit că faptul inundației bunului imobil situat în mun. XXXXX str. XXXXX, ce aparține cu drept de proprietate Serafimei Covalciuc, în urma scurgerilor de ape reziduale din canalizarea bunului imobil vecin situat în mun. XXXXX str. XXXXX, ce aparține cu drept de proprietate lui Gavril Galeru, este confirmat prin actul de constatare a inundării casei din str. XXXXX din sect. Rîșcani din 21 septembrie 2017, concluzia specialistului Centrului de Expertize Independente „Cexin” nr. 003 din 3 ianuarie 2018 și concluzia specialistului nr. 366 din 3 decembrie 2018 întocmită de Centrul de Expertize Independente „Cexin”.

Totodată, ținând cont de faptul că posesiunea și dreptul de proprietate asupra imobilului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX la momentul producerii prejudiciului a aparținut lui Gavril Galeru și Ecaterinei Galeru, anume aceștia sunt

responsabili de reparația prejudiciului produs prin faptul că din bunul imobil care le aparținea a avut loc scurgerea de apă în imobilul învecinat ce aparține Serafimei Covalciuc.

Prin urmare, a considerat instanța de apel că instanța de fond neîntemeiat a concluzionat privind netemeinicia cerinței cu privire la repararea prejudiciului material, în condițiile în care în speță se întrunesc toate elementele răspunderii delictuale, iar Gavril Galeru și Ecaterina Galeru, contrar aserțiunilor acestora, urmează să repare prejudiciul cauzat Serafimei Covalciuc în mărime de 22 345,83 de lei.

În acest context, instanța de apel a calificat ca fiind neîntemeiat argumentul primei instanțe precum că înscrisurile prezentate de reclamantă nu sunt probe admisibile în contextul stabilirii cuantumului prejudiciului material cauzat, în condițiile în care Gavril Galeru și Ecaterina Galeru aveau toate posibilitățile reale să prezinte contraprobe, să le conteste în cazul în care considerau că înscrisurile anexate în susținerea acțiunii sunt neîntemeiate, însă nu a făcut uz efectiv de acest drept.

La 13 decembrie 2021, Gavril Galeru, reprezentat de avocatul Iulian Cașu a declarat recurs împotriva deciziei din 8 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe, precum și încasarea de la Serafima Covalciuc în beneficiul lui a taxei de stat achitată la depunerea cererii de recurs în mărime de 450 de lei.

În susținerea recursului a indicat că copia deciziei recurate a fost recepționată la 2 decembrie 2021, fapt ce se confirmă prin mențiunea din cererea adresată instanței de fond cu privire la eliberarea actului judecătoresc.

A invocat dezacordul cu decizia contestată, deoarece instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material și a dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar.

Astfel, a menționat că prin actul elaborat de Pretura sect. Rîșcani mun. Chișinău la 21 septembrie 2017, a fost stabilit că la momentul cercetării scurgeri nu s-au depistat.

De asemenea, prin actul menționat a fost stabilit că pe perețele portant, din preajma gardului vecinului și pe pereții despărțitori sunt urme vizibile de inundație, iar o parte de tencuiala din preajma de jos a pereților portanți și despărțitori a căzut.

A considerat că actul elaborat de Pretura sect. Rîșcani mun. Chișinău la 21 septembrie 2017 este ilegal, deoarece constatările expuse sunt bazate în exclusivitate pe declarațiile intimății, fără examinarea imobilului în prezența sa și a Ecaterinei Galeru și fără înștiințarea acestora.

Prin urmare, este imposibil de stabilit că scurgerile de apă au survenit anume din imobilul ce-i aparține, fără examinarea la fața locului a acestui bun imobil.

A precizat că în vecinătatea imobilului din str. XXXXX mun. XXXXX se află alte patru imobile care au diferiți proprietari, motiv din care în actul de constatare din 21 septembrie 2017 trebuia obligatoriu să fie indicată sursa inundației, cu indicarea expresă a adresei terenului învecinat, ceea ce nu a fost făcut.

La fel, din concluziile specialistului din 3 ianuarie 2018 și 3 decembrie 2018 reiese că sursa inundației a fost stabilită doar din spusele Serafimei Covalciuc, fără a fi efectuate careva procedee tehnice de determinare a cauzelor deteriorărilor, nefiind indicat cum specialistul a stabilit că apele care chipurile au inundat imobilul sunt reziduale, dar nu au o altă proveniență (ape freatice, ape de suprafață, ape produse de ploii etc.).

A accentuat că careva analiza de laborator ale apei nu au fost efectuate și nici nu a fost sesizat Inspectoratul Ecologic de Stat.

Având în vedere prevederile art. 123 alin. (6) CPC, recurentul a negat faptul că deține în proprietate careva bunuri imobile, care ar putea fi sursă de scurgeri de ape reziduale.

Cu referire la prevederile art. 117 alin. (2) CPC, a menționat că concluzia specialistului nr. 003 din 3 ianuarie 2018 și concluzia specialistului nr. 366 din 3 decembrie 2018 nu pot fi admise ca probe în cadrul unui proces judiciar, deoarece aceste concluzii trebuie obligatoriu să fie făcute de un expert judiciar atestat, înscris în Registrul de stat al experților judiciari, conform prevederilor Legii nr. 68 din 14 aprilie 2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar.

De asemenea, a precizat recurentul că nu a fost înștiințat despre efectuarea cercetărilor la fața locului și nici nu a primit până la înaintarea acțiunii în instanța de judecată careva cereri de soluționare pe cale amiabilă a litigiului.

La 22 decembrie 2021, în adresa Serafimei Covalciuc a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Gavril Galeru, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 170), fiind recepționată la 30 decembrie 2021, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 172).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 12 iulie 2021, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 151), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Tot actele cauzei atestă că reprezentantul recurentului, avocatul Iulian Cașu a primit copia deciziei recurate la 2 decembrie 2021, ceea ce se confirmă prin mențiunea aplicată pe cererea de eliberare a dosarului civil (f. d. 156).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 13 decembrie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Gavril Galeru, reprezentat de avocatul Iulian Cașu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gavril Galeru, reprezentat de avocatul Iulian Cașu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția

Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Gavril Galeru, reprezentat de avocatul Iulian Cașu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Gavril Galeru, reprezentat de avocatul Iulian Cașu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh